

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3164/2018. (V. 16.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.064/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata (továbbiakban: indítványozó1.) és egy szolgáltató gazdasági társaság (továbbiakban: indítványozó2.), képviselőiben a Miskolci 11. sz. Ügyvédi Iroda (3530 Miskolc, Corvin utca 5. földszint 1., eljáró ügyvéd: dr. Boholy György) terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, amelyben kérte a Kúria Gfv.VII.30.064/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel az indítvány szerint az ítélet sérti az Alaptörvény M) cikkének (1) bekezdését, I. cikkének (3) és (4) bekezdéseit, XII. cikkének (1) bekezdését, XXVIII. cikkének (1) bekezdését, a 28. cikkét, valamint a 32. cikk (1) és (6) bekezdéseit.
- [2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló tényállás szerint az I. rendű felperes ötlete alapján „Vendégségben Miskolcon” elnevezéssel – a „Pislog, mint miskolci kocsonyában a béka” szólás apropóján – 2000-től évente megrendezett rendezvénysorozat kezdődött, jellemzően a kocsonya köré szervezett programokkal. A rendezvényt 2007-ig egy gazdasági társaság szervezte, melynek beltagja és üzletvezetője az I. rendű felperes volt. Ebből a rendezvényből nőtt ki a Miskolci Kocsonyafesztivál, melyet 2007-től 2011-ig az I. rendű felperes mint kuratóriumi elnök által képviselt közhasznú alapítvány, 2012-ben és 2013-ban pedig a II. rendű felperes szervezett meg. A II. rendű felperes 2006. február 7. napi elsőbbséggel jogosultja a „Miskolci Téli-Kocsonyafesztivál” feliratú ábrás védjegynek, 2010. november 30. napi elsőbbséggel az I. rendű felperes jogosultja a „www.kocsonyafesztival.hu 2011 Kocsonyafesztivál” feliratú színes ábrás védjegynek. Az I. rendű felperes által képviselt II. rendű felperes és az indítványozó1. (a későbbi per I. rendű alperese) 2012. január 5-én együttműködési megállapodást kötött a Kocsonyafesztivál hosszú távú jövőjének megalapozása érdekében, rögzítve a II. rendű felperest a Miskolci Kocsonyafesztivál kifejezés és logó vonatkozásában megillető védjegyjogot, valamint azt, hogy a II. rendű felperes szervezi saját üzleti kockázatára a minden év február hónapjában megrendezendő Miskolci Téli Fesztivált és Kocsonyafesztivált. Az I. rendű felperes, mint a védjegyjog jogosultja, a II. rendű felperes, a közhasznú alapítvány, továbbá egy nonprofit korlátolt felelősségű társaság 2013. január 11-én szándéknyilatkozatot írt alá az indítványozó1.-gyel, amelyben kifejezték a Miskolci Kocsonyafesztivál jövőbeni megrendezése érdekében történő együttműködési szándékukat. E szándéknyilatkozatban az indítványozó1. vállalta azt is, hogy a Kocsonyafesztivál megrendezése kapcsán az önhibán kívül felgyűlt szállítói tartozások rendezéséhez anyagi támogatást nyújt. A szerződő felek kifejezték azon szándékukat is, hogy az indítványozó1. többségi tulajdonában álló gazdasági társaságot hoznak létre, azzal, hogy a név és egyéb használati jogokat az I. rendű felperes külön megkötött megállapodás alapján fogja biztosítani a közös társaság részére. A szándéknyilatkozatban foglaltak nem valósultak meg. Az indítványozó1. 2014. január 9-én megtartott sajtótájékoztatóján bejelentette, hogy 2014-ben a rendezvényt az indítványozó2. (a későbbi per II. rendű alperese) fogja megszervezni Miskolci Kocsonya Farsang néven, majd 2014. június 17-én az indítványozó1. írásban közölte a felperesekkel, hogy a Miskolci Kocsonya Farsangot a jövőben az indítványozó2. szervezi. A rendezvényekre 2014. február 20–23., 2015. február 5–8., és 2016. január 28–30. között került sor.
- [3] Az indítványozó1. 2014. március 13. napi elsőbbséggel a Miskolci Kocsonya Farsang feliratú ábrás védjegy, míg az I. rendű felperes 2014. május 13. napi elsőbbséggel a Miskolci Kocsonya szóösszetételű védjegy jogosultja lett. A felperesek által az indítványozók ellen védjegybitorlás megállapítása iránt indított perben a Fővárosi

Törvényszék a keresetet elutasította, a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [4] A felperesek 2015. július 27. napján előterjesztett keresetükben a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 86. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja alapján annak megállapítását kérték, hogy az indítványozó1. megsértette a Tpv. 2. §-át, 6. §-át, valamint a 6/A. § (1) bekezdését azzal, hogy a felperesek együttműködésében hagyományosan évenként megrendezett Miskolci Kocsonyafesztivál helyett 2014-2016. években Miskolci Kocsonya Farsang megrendezéséről döntött és e fesztiválokat az indítványozó2.-vel megrendeztette. Kérték a felperesek továbbá annak megállapítását, hogy az indítványozó2. ugyanezen jogszabályhelyekben tilalmazott tisztességtelen piaci magatartást tanúsított azáltal, hogy az említett időszakban megrendezte a Miskolci Kocsonya Farsangot. A felperesek kérték az indítványozó1. eltiltását attól, hogy a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló rendezvények megtartásáról döntsön, míg az indítványozó2. vonatkozásában azt, hogy a bíróság tiltsa őt el a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló rendezvények megrendezésétől. Végül kérték a felperesek azt is, hogy az indítványozók az őket elmarasztaló ítélet rendelkező részét a Magyar Nemzet országos napilapban saját költségükön tegyék közzé.
- [5] 1.2. A Miskolci Törvényszék a felperesek 2015. július 27. napján előterjesztett keresetét elutasította. Az indítványozó1.-gyel szembeni keresetek elutasítását a bíróság a Tpv. 88. § (1) bekezdése szerinti hat hónapos perindítási határidő elmulasztása miatti elévülésre alapozta, megállapítva azt, hogy a rendezvényszervezéstől hozott (2014. január 9-i, és 2014. június 17-i) döntés nem tekinthető folyamatos magatartásnak, így arra a Tpv. 88. § (2) bekezdése nem alkalmazható. A bíróság ugyancsak nem tekintette folyamatosnak az indítványozó2. magatartását, ezért az elévülési időt minden rendezvény tekintetében külön számította, így a 2014. évi rendezvény vonatkozásában ugyancsak a hat hónapos elévülési határidőre tekintettel utasította el a felperesek keresetét. Versenytársi minőség hiánya miatt utasította el az elsőfokú bíróság az I. rendű felperesnek az indítványozó2.-vel szemben a Tpv. 6. §-ára és 6/A. § (1) bekezdésére alapított keresetét, mivel a bíróság megállapítása szerint versenytársnak csak az minősíthető, aki ténylegesen rendezvényszervezőként megjelent a piacon, márpedig az I. rendű felperes védjegyjogosulti minősége önmagában nem tette őt más rendezvényszervezők versenytársává. Az elsőfokú bíróság érdemben nem találta megalapozottnak az I. rendű felperesnek az indítványozó2.-vel szemben előterjesztett, a Tpv. 2. §-ára alapított keresetét a 2015. és 2016. évi rendezvények vonatkozásában, úgyszintén a II. rendű felperesnek az indítványozó2.-vel szemben ugyanezen rendezvényeket illetően valamennyi jogcímen előterjesztett keresetét sem. A bíróság ítéletében rámutatott arra, hogy a felperesek nem az általuk állított jellegbitorlásban, tilos összehasonlító reklámban és tisztességtelen versenyesszközök igénybevételében megtestesülő jogsértést kívánták megállapítani és szankcionálni, azaz nem arra tartottak igényt, hogy a bíróság kötelezze az indítványozókat arra, hogy a jövőben saját szolgáltatásukat jellegbitorlás, tiltott összehasonlító reklám és tisztességtelen versenyesszközök alkalmazása nélkül nyújtsák, hanem a keresetük valójában arra irányult, hogy a bíróság magát az indítványozók által nyújtott szolgáltatást minősítse jogellenessé és tiltsa el őket attól, hogy a jövőben ilyen szolgáltatást nyújtsanak. A bíróság szerint azonban erre a Tpv. egyetlen rendelkezése alapján sincs lehetőség, az indítványozók magatartása nem sérti a Tpv. keresetben hivatkozott rendelkezéseit, mert a jogszerűen bejegyzett Miskolci Kocsonya Farsang védjegy használata nem jellegbitorlás, nem tilos összehasonlító reklám és nem ellentétes az üzleti tisztesség követelményeivel sem, azaz nem sérti a társadalomban általában elfogadott erkölcsi normákat és szokásokat.
- [6] 1.3. A felperesek fellebbezése alapján eljáró Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Ítéletében rámutatott arra, hogy nincs relevanciája annak, hogy a peres felek közötti együttműködés 2013-ban melyik félnek felróhatóan szakadt meg, ezért mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásából az ezzel kapcsolatos megállapításokat, valamint azt a végkövetkeztetést, amely szerint a felperesek magatartása miatt hiúsult meg a 2013. évi Kocsonyafesztivál közös megrendezése. Egyebekben a másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat.
- [7] 1.4. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletével a jogerős ítéletet az indítványozó1. vonatkozásában hatályában fenntartotta. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet e körben megváltoztatta és megállapította, hogy az indítványozó2. a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló, a miskolci kocsonyához köthető farsangi rendezvények 2014., 2015., és 2016. években a felperesek hozzájárulása nélkül történt megrendezésével a felperesek sérelmére az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző magatartást tanú-

sított. A Kúria ítéletével eltiltotta az indítványozó2.-t attól, hogy a jövőben Miskolcon a kocsonya köré szervezett programokkal a farsangi időszakban a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló rendezvényt tartson és kötelezte arra, hogy az ítélet jogsértést megállapító és a jogsértéstől eltiltó rendelkezését 30 napon belül, egy alkalommal 1/8-ad szövegoldali hirdetési méretben saját költségén a Magyar Nemzet című lapban közzé tegye.

- [8] Ítéletének indokolásában a Kúria rámutatott arra, hogy az indítványozó1. vonatkozásában jogszerű a jogerős döntésnek az elévülésre alapított, a keresetet elutasító döntése, ahogyan helytálló a jogerős ítéletnek az a megállapítása is, hogy az I. rendű felperest a Tpvt. 6. §-a és 6/A. §-a tekintetében, versenytársi minőség hiányában keresetindítási jog nem illette meg. Rámutatott ugyanakkor a felülvizsgálati ítélet arra, hogy az I. rendű felperest a Tpvt. 2. §-ára alapított keresete vonatkozásában megillette a keresetelési jog, úgyszintén arra is, hogy az indítványozó2. esetében az évenkénti rendszerességgel megtartott rendezvények vonatkozásában a folyamatosság megvalósult. Ennek okán érdemben volt vizsgálható – a 2015–2016. évi rendezvények mellett – az indítványozó2. folyamatosnak minősülő magatartása miatt a 2014. évi rendezvény megszervezése is az I. rendű felperes Tpvt. 2. §-ára alapított keresete alapján. A Kúria álláspontja szerint azonban az indítványozó2. felperesek által sérelmezett magatartása nem a Tpvt. 6. §-a, illetve 6/A. §-a alkalmazásával, hanem a Tpvt. 2. §-ában szabályozott generálklauzulán alapuló kereseti kérelem alapján volt vizsgálendő. A felülvizsgálati ítélet hangsúlyozta, hogy egy adott régióra, városra jellemző étel (miskolci kocsonya) és a hozzá köthető hagyomány, legenda, szólás közkinccs, de a perben megállapítható volt, hogy az ebben rejlő lehetőséget az I. rendű felperes ismerte fel, a rendezvényt mintegy 13 éven keresztül az ő tulajdonában lévő, illetve általa képviselt, vele szoros kapcsolatban álló különböző jogalanyok szervezték meg. 2012-ben és 2013-ban a II. rendű felperes szervezte meg a Miskolci Kocsonyafesztivált, amelyhez kapcsolódó vagyoni értékű jogok indítványozó2. általi átvétele, „kisajátítása”, felhasználása – a felperesek hozzájárulásának hiányában – az üzleti tisztesség követelményeivel ellentétes volt és megvalósította a Tpvt. 2. §-ában tilalmazott tisztességtelen piaci magatartást. Végül a Kúria rámutatott arra, hogy ítélete nem zárja ki a Miskolci Kocsonya Farsang évenkénti, farsangi időszakban történő megtartását az indítványozó2. részvétele mellett sem, ha a rendezvény megszervezésével kapcsolatos kérdésekben a peres felek kölcsönösen megállapodnak, hiszen ez esetben az indítványozó2. magatartásának jogsértő jellege a jövőre nézve megszűnik és a felperesi oldalon értékelendő ötlet, a 13 éves tapasztalat, míg az indítványozói oldalon jelentkező biztos anyagi háttér mind azt valószínűsítik, hogy a felek a rendezvényt együtt tudják sikeresen megszervezni.
- [9] 2. Az indítványozók – részletes pertörténeti leírást és törvényességi okfejtést tartalmazó – alkotmányjogi panaszukban állították, hogy az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdését és XII. cikkének (1) bekezdését sértette a Kúria ítéletének azon rendelkezése, miszerint az indítványozó2. a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló, a miskolci kocsonyához köthető farsangi rendezvények 2014., 2015., és 2016. években – a felperesek hozzájárulása nélkül – való megrendezésével az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző magatartást tanúsított.
- [10] Az alkotmányjogi panaszban kifejtett álláspont szerint az vezetett az alaptörvény-ellenes ítélet meghozatalához, hogy a Kúria kritika nélkül elfogadta azon felperesi érvelést, miszerint a 2000. évtől kezdődően az I. rendű felperes építette fel a „magántulajdonát képező” Miskolci kocsonya brandet, ebből eredően a kocsonya-rendezvények szervezésére kizárólagos jogot szerzett és Miskolcon csak a hozzájárulásával szervezhető kocsonyával összefüggő rendezvény. Az indítványozók szerint a kocsonya étel népszerűsítése, illetve a kocsonya mint étel Miskolc városához kötése nem újszerű, nem a felperesek által kitalált „dolog”, a közismert népi mondás rendezvényhez köthető felhasználása ugyanis nem lehet kizárólagos, ráadásul a felperesek részéről nem is levédett fogalom.
- [11] Az indítványozói álláspont szerint az indítványozó1. – függetlenül a felperesek által tulajdonolt ábrás védjegyekről – az Alaptörvény 32. cikkének (1) bekezdés g) pontjában biztosított vállalkozási jogából eredően is jogosult volt a Miskolci Kocsonya Farsang színes ábrás védjegy bejegyeztetésére és ilyen jellegű rendezvény szervezésére. Az indítványozók úgy vélik, hogy a Kúria – figyelmen kívül hagyva az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat – a Tpvt. 2. §-át nem a tisztességes gazdasági verseny feltételeit előtérbe helyezve értelmezte, hanem azzal ellentétesen, a gazdasági versenyt korlátozó értelmezést adott annak, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikkét. Az indítványozói álláspont szerint a Kúria ítéletének az a további rendelkezése, amely az indítványozó2.-t eltiltja attól, hogy a jövőben Miskolcon a kocsonya köré szervezett programokkal a farsangi időszakban a Miskolci Kocsonyafesztiválhoz hasonló rendezvényt tartson, ugyancsak sérti az indítványozók vállalkozáshoz való jogát. Az ítélet e rendelkezése az indítványozó1.-nek mint helyi önkormányzatnak az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés g) pontjában biztosított vállalkozáshoz fűződő jogát is sértette, hiszen – a panasz-

ban előadottak szerint – az indítványozó. „elidegeníthetetlen” joga az, hogy a helyi közügyek intézése körében, törvény keretei között e célra felhasználható vagyonaival és bevételeivel a kötelező feladatai ellátásának veszélyeztetése nélkül vállalkozást folytasson, kulturális vagy egyéb rendezvény szervezéséről döntsön, illetve a tulajdonában álló gazdálkodó szervezettel e rendezvényeket – akár a Miskolci Kocsonya Farsangot – megrendeztethesse.

- [12] Állították az indítványozók továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét arra hivatkozva is, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a felülvizsgálati eljárás során – a magatartás folyamatosságát illetően – a bizonyítékokat jogellenesen felülmérlegelte, márpedig a ténykérdésekben való döntés ellentétes a jogerő tiszteletben tartásának elvével.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [14] 3.1. A Kúria a támadott ítéletét 2017. szeptember 26-án hozta meg, az indítványozók alkotmányjogi panaszát a Miskolci Törvényszék 2017. november 24-én érkezett, így megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz – mindkét indítványozó vonatkozásában – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül került benyújtásra. Az indítványozók megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket, a sérelmezett bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Az alkotmányjogi panasz tartalmazza az alaptörvény-ellenesség indokolását, valamint kifejezett kérelmet a sérelmezett felülvizsgálati ítélet megsemmisítésére.
- [15] Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés alapjául szolgáló eljárásban alperesek voltak, így érintettségük megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették. Megállapította az Alkotmánybíróság továbbá azt is, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvitás ügyben az indítványozó. mint önkormányzat mellérendelt jogalanyként és nem a közhatalom gyakorlójaként járt el, így jelen ügyben az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt illetően indítványozói jogosultsággal rendelkezik [3149/2016. (VII. 22.) AB végzés (továbbiakban: Abv.) Indokolás [18]].
- [16] 3.2. Megállapította ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény I. cikkének (3) és (4) bekezdéseiben, valamint 28. cikkében foglaltak nem tartalmazzák az indítványozók számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért e rendelkezésekre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Ugyancsak nem alapítható alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 32. cikkének (1) és (6) bekezdésére, mint a helyi önkormányzatok közhatalom gyakorlással kapcsolatos feladatait és hatáskörét tartalmazó rendelkezésekre [lásd ez utóbbival kapcsolatban: Abv., Indokolás [18]].
- [17] 3.3. Az indítványozók álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak sérelmét eredményezte az, hogy a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 275. § (1) bekezdésében foglalt – főszabálynak tekinthető – tilalom ellenére az elévülés tekintetében a bizonyítékokat felülmérlegelte. Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint azonban az indítványban foglaltak csak azt mutatják be, hogy a Kúria a Tptv. 88. § (2) bekezdését – a magatartás folyamatosságát és így az elévülést illetően – a jogerős ítéletben foglaltakhoz képest eltérően értelmezte. Arra vonatkozó okfejtést azonban az indítvány nem tartalmaz, hogy a Kúria mely bizonyítékokat illetően végzett volna felülmérlegést, ahogyan arra sem, hogy az eltérő törvényértelmezés milyen összefüggésben áll a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog követelményével.
- [18] 3.4. Az indítványozók állították az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének, a XII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét arra hivatkozással, hogy a Kúria a Tptv. 2. §-ának rendelkezéseit nem a tisztességes gazdasági verseny feltételeit előtérbe helyezve értelmezte, hanem azzal ellentétesen a gazdasági versenyt korlátozó módon.

- [19] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a vállalkozáshoz való jog alapjog, mely azt jelenti, hogy bárkinek Alaptörvényben biztosított joga a vállalkozás, azaz üzleti tevékenység kifejtése. A vállalkozás joga azonban egy bizonyos, a vállalkozások számára az állam által teremtett közgazdasági feltételrendszerbe való belépés lehetőségének biztosítását, más szóval a vállalkozóvá válás lehetőségének – esetenként szakmai szempontok által motivált feltételekhez kötött, korlátozott – biztosítását jelenti {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [154]}.
- [20] Fentieket figyelembe véve az, hogy a jelen ügyben egy meghatározott rendezvény kapcsán az indítványozó.-re nézve korlátozást tartalmazó döntést hozott a Kúria, nem hozható összefüggésbe a vállalkozáshoz való alapjog alkotmányos tartalmával.
- [21] Az alkotmányjogi panaszról megállapíthatóan az indítványozók valójában azt vitatták, ahogyan a Kúria a konkrét ügyben a Tptv. rendelkezéseit értelmezte és kérelmük arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság az indítványozók általi – az elsőfokú döntéssel és az azt lényegét illetően helybenhagyó jogerős ítélettel azonos, a keresetet a Tptv. rendelkezéseivel ellentétesnek ítélő – jogértelmezést átvéve, a Kúria ítéletét kizárólag törvényességi indokok alapján semmisítse meg.
- [22] Az Alkotmánybíróság már több ügyben kimondta, hogy a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamenyny – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [23] 4. Az indítványozók a fentiekben kifejtettek szerint, a felülvizsgálati eljárás során hozott döntéssel kapcsolatosan nem állítottak olyan alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [24] Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. és 29. §-aiban szabályozott befogadási feltételeknek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. május 7.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2198/2017.

